ਛੇਰਤੁਰਾਮ @ ਚੈਨੂ

ਬਨਾਮ

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੀ ਰਾਜ

(2022 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1317)

ਸਤੰਬਰ 13, 2022

ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਪਾਮਿਦੀਘੰਤਮ ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਘਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਕਤਲ – ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਅਪਵਾਦ 4, ਧਾਰਾ 82 – ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਅਪਵਾਦ 4, ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ – ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪੁੱਤਰ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਲੜਾਈ ਹੋ ਗਈ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਨ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ – ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 86 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਗਿਆਰਾਂ ਜ਼ਖਮ ਸਨ – ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਏ ਗਏ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 'ਨਾਗਰ ਲੱਕੜ' ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ – ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਾਰ ਕਰਨਾ – ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਅਤੇ ਬਰਬਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ – ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮਕਸਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਸੀ – ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ – ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਪਰਿਦ੍ਰਿਸ਼ਿਆ ਮਨੋਕਰਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮਨੋਕਰਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ (2010) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 652 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਰਾਜਿਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ (2017) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 796 : [2017] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 824; ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਯਾਵਰਾਪੁ ਪੁੰਨਾਇਆ (1976) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 382 : [1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 601 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2017] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 824 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 13

(2010) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 652 ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 15

[1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 601 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 19

ਛੇਰਤੁਰਾਮ @ ਚੈਨੂ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੀ ਰਾਜਾ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1317 ਦਾ 2022.

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 08.04.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1067 ਦਾ 2012.

ਅਸ਼ੋਕ ਅਰੋੜਾ, ਸ਼੍ਰੀਲੋਕ ਨਾਥ ਰਾਥ, ਜੈ ਵਾਧਵਾ, ਡਾ. ਸੁਸ਼ੀਲ ਬਲਵਾਡਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਮਿਸ ਅਸਮਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਜਾ ਬਰਸਾਇਯਾਨ, ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਿਤ੍ਰਹੱਤਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੱਠੇ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ।

2. 26ਵੇਂ ਅਤੇ 27ਵੇਂ ਜੁਲਾਈ, 2010 ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, 10.00 ਵਜੇ ਤੋਂ 12.30 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਅਸਰ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਚੌਰਰਾਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8), ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜੋਸੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਗੋਦੇਇਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਨੂੰ ਨਾਗਰ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਰਿਮਾ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 28.07.2010 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਲੁੰਗੀ ਅਤੇ ਨਾਗਰ ਲੱਕੜ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀ, ਰਾਇਪੁਰ, ਵਿੱਚ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ।

3. ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਕਿਸੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਮੌਤ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸਤੂ. ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੀਵਨ ਲਈ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

“1. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਹੱਡੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ 2.5x1/4xinch;

2. ਸਿਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 2x1/ 4 ਇੰਚ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਨੀਲਾ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੋਜ ਸੀ; 3. ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 4 ਇੰਚ ਗੋਲ ਇੱਕ ਚੋਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ;

4. 3x2 ਇੰਚ ਦਾ ਇੱਕ ਚੋਟ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ;

5. ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 6x4 ਇੰਚ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੋਜ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਚੋਟ ਸਨ;

6. ਖੱਬੇ ਗਾਲ ਉੱਤੇ 4x4 ਇੰਚ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਜ ਨਾਲ ਚੋਟਾਂ ਸਨ;

7. ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਸਟਰਨਮ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚੋਟ ਮੌਜੂਦ ਸੀ;

8. ਸੱਜੇ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ, 4x4 ਇੰਚ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਚੋਟ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ ਪਸਲੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਸਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ;

9. ਖੱਬੇ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ 6x2 ਇੰਚ ਦਾ ਚੋਟ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪਸਲੀਆਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਪਸਲੀਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜਮਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ;

10. ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੇਟ ਦੇ ਪਾਸੇ, 3 ਚੋਟਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 3X2, 5X2 ਇੰਚ ਅਤੇ 7X2 ਇੰਚ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ

11. ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।”

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਮੌਜੂਦ ਪਾਈ ਗਈ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਘਾਤਕ ਚੋਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਖੂਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਕਤਲ ਦਾ ਸੀ।

4. ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ, ਅੰਬਿਕਾਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਇਸਨੂੰ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ 08.03.2011 ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦਸ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਇਸਨੂੰ

'ਸੀਆਰਪੀਸੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।

6. ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਾਧੂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 15.10.2012 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੋਮੀਸਾਈਡਲ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਮਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਨਾਲ ਹੀ 1,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਵਾਧੂ ਆਰ.ਆਈ. ਭੁਗਤਣ ਲਈ। ਇਹ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧ ਸਬੂਤ, ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਜ਼ਬਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

7. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 08.04.2015 ਨੂੰ ਦਾਗੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੜੋਸੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੇਖਿਆ।

8. ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, 18.07.2022 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ 'ਤੇ 18.07.2022 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-ਇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਲਈ ਸੀ।

9. ਉਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22.08.2022 ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ:

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰ ਮੋਥ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੋਈ ਮੋਟੀਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਤੱਤ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ।

11. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਿਊਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ:

12. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਘਰ ਦੀ ਪਰਦੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰਿਆ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

13. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਰਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 300 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"300. ਕਤਲ।—ਇਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਨਬੁੱਝ ਕੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਤਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ—

ਦੂਜੇ—ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ—

ਤੀਜੇ—ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਜੋ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਜਾਂ—

ਚੌਥੇ—ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਇੰਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ, ਸੰਭਵਤਃ, ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਦਾ ਜੋਖਮ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

xxxx xxxx xxxx

ਅਪਵਾਦ 4.—ਜਾਨਬੁੱਝ ਕੇ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰੂਰ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਸਾਹਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।"

14. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਵਾਦ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹਨ: (i) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ (ii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਸੇ ਕਰੂਰ ਜਾਂ ਬਰਬਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ।

15. **ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਨੋ ਧਨ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ. ਦੀ ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਮੂਲ 'ਤੇ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਰੂਰਤਾ ਅਤੇ ਬਰਬਰਤਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

16. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖੋਪੜੀ, ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪੇਟ ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸੱਟਾਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਟਰਨਮ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪਸਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੋੜਨ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਰਬਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

17. **ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:**

"86. ਖਾਸ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।—ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਤਬ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਸ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜੀ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

18 ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇੱਕੱਠੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹੋਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਆਉਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਯਕੀਨੀਅਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ[1]। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਇੱਕ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਯਕੀਨੀਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਨਿਸਕਰਸ਼:

20. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਖੱਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧੀ ਸਨ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ। ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਉੱਪਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਰਾਂ ਸੱਟਾਂ ਸਨ! ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਾਗਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਸਨ - ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ, ਪਿੱਛੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਗਾਲ 'ਤੇ। ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਸਟਰਨਮ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ, 4X4 ਇੰਚ ਦਾ ਕੁਟਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ ਪਾਸਲੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀ ਪਾਸਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੂਨ ਜਮਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੱਬੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ, 6X2 ਇੰਚ ਦਾ ਆਕਾਰ ਦਾ ਕੁਟਕਾ ਸੀ। ਕੁਟਕੇ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੇਟ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਾਰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੰਸ਼ਾ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਕਰੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਚਿੰਤਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮਨੋ ਦੰਡੋਯ' ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

22. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਗਲਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੀੜਤ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਭਰੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

23. ਇਕੋ ਇਕ ਬਚਾਉ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਿਹਾਈ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

24. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤਦਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate